

ikke er mnligt, ordne Arbejdsforholdene saaledes, at der er den fornødne Klarhed i Stillingen mellem de nye Arbejder og de gamle Arbejder under den gamle Entrepreneur — man har nemlig haft nogen Betænktheds ved at give sig ind paa et Foretagende af den Art, inden endnu Havnen og det ved den gamle Kontrakt paatagne Arbejde er tilendebragt — og dernæst med den Motivering, at den høitagtede Minister lader dette Overslag over de nye Arbejder, som fremkom for os som et foreløbigt Overslag, omhyggelig undersøge og udarbejde i sine Enkeltheder saaledes, at han inden Arbejdets Begyndelse tør holde sig saa forvisset, som samtlige Forhold tillade lige overfor et saadant Arbejde, om, at den Bevilling paa 500,000 Kr., her er Tale om, ikke ved denne Udvidelse af Havnen vil blive overfærdet i nogen Grad, der er værd at tale om, og at, hvis den høitærede Minister ved en nærmere Undersøgelse af dette Overslag skulde komme til at indse, at Arbejdet ikke kan holdes indenfor det Beløb, men vil kræve en ikke ubetydelig Overførsel, at da dette nye Arbejde ikke paabegyndes, inden Sagen paany er forhandlet med Rigsdagen, og Bevilling hertil under en anden Motivering er givet. Men i sidste Fald, altsaa hvis man ved nærmere Overveielse af dette Overslag maatte komme til Erkendelse af, at Arbejdet ikke tør paabegyndes efter de Betingelser, som Udvalget her har fremsat til Motivering af sin Tiltrædelse, saa er Udvalget af den Anskuelse, at Thinget ved at vedtage Vædringsforslaget under Nr. 44 ikke dermed har ment, at man i saadant Fald vilde affjære Ministeren alligevel at fortsætte de Arbejder, som maa siges at være nødvendige derovre, men at man i saa Fald i Bevillingen vil have anset Ministeren bemyndiget til at anvende den Sum, han har forlangt til Landskaien, til dette oprindelig først paatænkte Arbejde. Jeg haaber saaledes tydelig at have fremsat Udvalgets Motivering af dette Forslag. Tiltrædelsen af Forslaget under Nr. 44 er altsaa bestemt betinget af en Klargjøring af Forholdet mellem det nye og det gamle Arbejde, saaledes at man kan være forvisset om, at ingen Bestemmelse i den gamle Kontrakt er tilstede som Hindring for den nye, og navnlig at det foreløbige Overslag bliver ved fornøden omhyggelig Undersøgelse fastsat som endeligt, uden at man da overfærdet i nogen Grad, der er Tale om, det Beløb, her er kalkuleret, nemlig 500,000 Kr., og at, hvis denne sidste Bestemmelse ikke kan opfyldes, Ministeren da ikke paabegynder det nye Arbejde, men holder sig til den oprindelige Plan med Landskaien og dertil benytter 125,000 Kr. af de 200,000 Kr., som ved dette Forslag bleve bevilgede. — Forslaget under Nr. 45 skal jeg henstille til Thingets Vedtagelse, idet jeg henviser til Bilagets Nr. 21. For saa vidt der her tales om nye Anlæg, vil jeg tillade mig at gjentage den Erindring til den høitærede Minister, som jeg forøvrigt nævnte ved

anden Behandling, at det maa lykkes Telegrafbestyrelsen at benytte de Bevillinger, som den faar til nye Anlæg, i nogenlunde god Tid, saa at man ikke skal gjøre den Opdagelse, som man f. Ex. gjorde ved en af Bevillingerne i sidste Finanssaar, at en Bevilling, der var givet i Mai, først blev benyttet i Februar. Da den vedkommende Plække — det er Karrebekksminde, jeg tænker paa — ikke er saa lille endda, har den en særlig Trang til at faae en Telegrafstation, og naar Bøvløbet bliver bevilget, vil det vistnok være overordentlig nyttigt, om den inarest mulig kunde faae Stationen for dens Skibsart og øvrige Forbindelsers Skyld. — Forslaget under Nr. 46 angaar et Laan til Seiers Havn. Udvalget har tidligere skjænket denne Sag sin Opmærksomhed; Forslaget holder sig i det Væsentlige indenfor de samme Regler, som man har fulgt ved andre lignende Foretagender med den ærede Indenrigsministers Billigelse. Idet Laanet indskrænker sig til $\frac{1}{3}$ af, hvad Havnen er kalkuleret at skulle koste, og denne Havn — eftersom Sagen stiller sig for Udvalget — ikke alene vil have Betydning for Forbindelsen mellem Land og denne derfra noget fjernliggende Ø, men tillige har en ikke ringe lokal Betydning for Fiskeriet, ligesom den navnlig ogsaa vil have Betydning for de fremmede Fiskerbaade, som samle sig i disse Farvande, forventer Udvalget, at den høitagtede Minister ikke vil have Noget imod paa den foreslaaede Maade at imødekomme den nævnte Kommune. Dermed har jeg omtalt de til dette Afnit stillede Vædringsforslag. — Der er endnu et Punkt, angaaende hvilket der ikke er stillet noget Vædringsforslag, men om hvilket den høitærede Indenrigsminister har påstet en Udtalelse af Finanssubudvalget, hvilken Udtalelse formentlig bedst fremkommer i Thingets Raahj. Der foreligger nemlig en Skrivelse fra den høitagtede Indenrigsminister, fremkommen saa sent, at den ikke kunde optages blandt de trykte Bilag, og den gaar ud paa Følgende: Sjov bevilgedes der 600 Kr. paa den grønlandske Handels Udgiftspost 9 til Understøttelse for forhenværende Kolonibestyrer A. Søyer i Grønland som Hjælp til hans Ophold paa en Sindsfygeanstalt. Den vedkommende Mand er bleven udstreven for nylig af Anstalten, men er alligevel lidende og lever under uheldige Raar, medens hans Helbredstilstand er temmelig problematisk. Nu ønsker Ministeren at have Benyndigelse til fremdeles i næste Aar at udbetale de 600 Kr., som staa opførte paa Budgettet til den vedkommende affjedigede Kolonibestyrer. Saaledes som denne Begjæring er begrundet, og efter den Forhandling, jeg har haft med adskillige af Udvalgets Medlemmer, tør jeg, uden at vente at blive mødt af noget af Finanssubudvalgets Medlemmer, udtale, at man finder denne Indstilling fra den høitagtede Indenrigsminister begrundet, og i Forventning af, at der ikke fra Thingets Side reises nogen Indsigelse, tør jeg efter den alminde-